

vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Mindretallet stemmer imod regeringens såkaldte arbejdsmarkedsreform, da der ikke er tale om nogen reform. Det er en videreførelse af en arbejdsmarkedspolitik, som har bidraget stærkt til at skabe de strukturelle problemer på det danske arbejdsmarked, der er en medvirkende årsag til, at ledigheden permanent har været helt uacceptabelt høj i en årrække.

Regeringens udspil trækker i den helt forkerte retning: Dagpengeniveauet er alt for højt, og varigheden på over 9 år med mulighed for forlængelse er hel uacceptabel.

Uafhængige eksperter har gentagne gange påpeget, at dagpengeydelse og den lange dagpengeperiode skal ændres for at nedbringe strukturledigheden.

Mindretallet er enig med den nye vismand, professor Torben Andersen, der i Arbejdsgiveren af 8. juni 1993 skriver: »På ydelsessiden indebærer de fremlagte lovforslag så godt som ingen realitetsændringer i forhold til det hidtil gældende system. Med uændrede dagpengeydelser videreføres således de impulser, der udgår fra dagpengesystemet til sammenpresning af lønstrukturen. Dette har negative konsekvenser for beskæftigelsen og for fordelingen af denne.«

Sådan som bruttoskatten er udformet, er det blevet en generel ekstraskat, som mindretallet på enhver måde må tage afstand fra.

Mindretallet beklager også, at tanken om en decentral arbejdsmarkedspolitik reelt er indholdsløs, når op imod 10 af de 12 mia. kr. bruges centralt.

Selv om regeringen har taget nogle elementer fra KV-regeringens planer til en reform af

arbejdsmarkedet, har den desværre gjort dette ved at sætte dem ind i en sammenhæng, som ikke skaber den nødvendige dynamik, der er forudsætningen for varig fremgang i beskæftigelsen. I værste fald kan dens kortsigtede løsninger stille sig i vejen for den langsigtede forbedring og dermed gøre ondt værre.

Mindretallet frygter, at flere af regeringens elementer vil bidrage til at forlænge den eksisterende arbejdsløshedskø.

Mindretallet vil derfor stemme imod regeringens forslag og i stedet arbejde videre for en egentlig reform af arbejdsmarkedet og forsæt tage de nødvendige initiativer til en langsigtet forbedring.

Da socialministerens lovforslag indgår som en del af regeringens samlede udspil til en skatte- og arbejdsmarkedsreform m.v., må mindretallet afvise forslaget som helhed.

Specielt skal mindretallet dog ikke undlade særligt at fremhæve den forringelse af ungdomsydelsesordningen, som de foreslåede ændrede visitationsregler indebærer.

Mindretallet beklager dybt, at Rødkløverregeringen via dette lovforslag vil gennemtvinge en sådan forringelse, oven i købet så kort tid efter, at der i forbindelse med den i februar måned d.å. indgåede tillægsaftale til aktiveringsforliget af 8. maj 1992 netop blev givet en midlertidig og begrænset adgang til at dispensere fra tidsfristen.

Denne midlertidige dispensationsadgang blev gennemført for resten af indeværende år med henblik på at afhjælpe det pukkelproblem, som nogle få kommuner har. Ordningen har dårligt haft tid til at virke, hvorfor en forlængelse endsiges en udvidelse og permanentgørelse savner ethvert erfaringsgrundlag.

Mindretallet stiller sig derfor uforstående over for regeringens bevæggrunde til at gennemføre en permanent forringelse af ungdomsydelsesordningen ved at forlænge visitationsperioden for unge kontanthjælpsmodtagere, som jo netop har brug for at komme i gang så hurtigt som muligt.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de af socialministeren under nr. 4, 5 og 15 stillede ændringsforslag.